

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Ejus exercitij pars prior.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPUT XI.

*Quo pacto anima desolata sese resignabit ac
proijciat in sinum & brachia Cru-
cifixi.*

DEI servus in spiritali tristitia, aut quacunq; alia afflictione constitutus, non debet anxie abs rebus creatis doloris sui solatia requirere, multò minùs, tædio suo levando, ad illicitas aut vanas sensuum oblectationes divertere: sed omni spe suâ in Christo crucifixo repositâ, sub velamentum confugiat alarum ejus, & in ejus brachia protectionemq; se proijciens, ab illo exemplari desolatorum, opem ac solatium in sua desolatione, cum plena animi resignatione, requirat. Hoc enim præsertim eo in articulo expectat Deus, experiri volens ingenuitatem amoris nostri, & num ijs jam sumus viribus, ut ab ipso solo pendere, ab alijs rei adminiculo possimus.

Cæterùm ut hujus utilissimi Exercitij, formam aliquam ac praxim subiiciam, poteris, cum animo ægrum, aut angore oppressum te senties, in hunc similemve, si videbitur, modum te exercere.

§. I.

Ejus Exercitij Pars prior.

3. Regum 19. **P**Rimò igitur ad instar Eliæ, qui in solitudine, moerore confectus, abjecit se sub umbra juniperi: ita in moeroribus & angustijs tuis, proijce te sub umbra crucis. Ibi dolores tuos, aut afflictæ mentis tædia, cum moestissimo afflictissimòq; Jesu, velut cum amico fideli, fidenter ac blande communica: in ejus sinum curas tuas omnes deponere. *Pfal. 37.* Dico illi cum Propheta: *Domine ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.* Ecce, o mea sola

folia salus, ut dolore afflictus, ut luctu poenè prostratus jaceret
verbo, derelictus & tibi quodammodo non absimilis servus
tuus. *Anima mea, sicut terra sine aqua tibi: expectans rorem* *Psal. 142.*
de vulneribus tuis stillantem; pluviam voluntariam, quâ
perfusum cor meum recreetur ac refloreat, & pristinae fru-
ctum devotionis inveniat.

Dicito item cum sororibus Lazari: *Domine, ecce quem* *Joann. 11.*
amas infirmatur. Nam quin impensè me diligas, dubitare
non sinit, vel ea, quam cerno, figura & habitus in cruce
suffixi corporis tui. Dilectionis tuæ pignus teneo, expas-
sas manus, vultum in me propensum, apertum latus, san-
guinem totis venis seaturientem. *Patent mibi viscera per* *Aug. Man. c.*
vulnera. Si non amares, talia pignora non dares. *21.*

Dicito denique cum S. Bonaventura: *Ergo bone Do-* *Idem in ps.*
mine JESU, recollige me visceribus, refice uberibus, & inebria *90.*
me vulneribus. Recollige dispersum, refice lassum, inebria *P. 2. Stim.*
languentem, ac sitis ariditate fatiscentè: ne fortè deficiam *c. 18.*
in via, si jejunum siccumq; dimiseris, & destitutum conso-
latione tuâ. Atque his aliisq; (quos præfens usus ac ne-
cessitas suggererit) animi afflicti pijs sensibus & aspirationi-
bus, in secreto cubiculi tui, sub umbra crucis captabis au-
ram; & vel ad ipsum Crucifixi conspectum (nisi mea me-
fallit opinio) ab ijs euris quæ te cruciant, nonnihil levare &
respirare poteris.

Secundò: Si animo altiùs insistens mœror, istam exer-
citij instantiam dicam, an vicissitudinem poposcerit: po-
tes humili seclâ confidens, ipsam effigiem Crucifixi in sinum
accipere, & nunc ejus pallentem vultum, aut acutis spinis
pressum verticem, aut hians vulnus divini cordis, devotis
oculis contemplari, animiq; tui mœstitiam eo velut thea-
tro ac spectaculo sanctè fallere; nunc per omnia sanguino-
lenti corporis seu membra seu vulnera, pia oscula dividere,
eademq; (si quas) occlusus dolor invenire possit contriti
R r r 2 cordis

cordis lacrymas) isto tanquam cordis tui sanguine respergere; postremò vel ori genivæ appressum tenere diutius, vel in ejus arctiore complexu, juxta ac si dormitet anima tua, præ tædio, hære dulciter & quasi acquiescere, nec illum dimittere, nisi benedixerit tibi.

Sanè hoc solatij & levamenti genere, in animi sui doloribus uti solitum invenio Rupertum Abbatem; nequaquam sine pretio operæ. Nam, ut ipse de se scriptum reliquit, *L. 12. in Mat.* cum die quâdam, varijs confectus angoribus, in Sacella B. Mariæ post altare occultè confidens, teneret in sinu complectereturq; altari detractam Crucifixi è ligno effigiem, eandemq; defixis circum osculis sollicitaret, & crebrâ (ut consuêrat) capitis demissione adoraret, datum est illi divinitus, obductis repentè corporis luminibus, interiore oculo videre DEI Filium in cruce velut viventem, ipsumq; Rupertum aspectu benignissimo consolantem, in dicantem, quàm sibi accepta esset ea, quam tam piè usurparet, exercitatio. Ex quo ille viso non modò præsentimolestia relevatus est, sed tanto etiam divinæ voluptatis sensu perfusus, ut exinde per multum tempus retinuerit in ore animæ, guttur quendam illius, quam tum perceperat, ineffabilis suavitas.

Tertiò: in eo Christi crucifixi sive conspectu, sive complexu, certioris solatij gratiâ, circa roseum cordis ejus vultus, diligentius ac studiosius occupabere: fingesque te pili cogitatione, nunc de latere illo divino erumpentem sanguinem, veluti doloris medicamentum, sugere; nunc erundantem inde vaporem suavissimæ charitatis haurire; nunc in ipsum divinum cruorem mærores tuos intingere, & amara tædia eodem quasi intinctu condire.

Quod utique genus solatij promptum ac sibi familiare habuisse fertur S. Lutgardis. Quæ videlicet, ut proditor *L. 1. c. 7.* autor vitæ ipsius, si quo animi aut corporis incommodo conflictaretur, stabat coram imagine Crucifixi, & confestim

stim in Christum absorpta, intuebatur illum sibi presentem, ejusq; lateris cruentum vulnus, cui os suum adjungens, tantam inde sugebat dulcedinem, ut jam nullam re posset affligi.

Quamobrem etiam religiosam Virginem hortabatur S. Bonaventura: ut si quid tristius asperiusve, si quid tædij aut amaritudinis incideret, illico recurreret ad Christum, crucifixum, ejusq; sacratissima vulnera pedum, manuum, capitis, ac præsertim lateris attentius contemplaretur; re-

colens inquit, qui sic pro te passus est, qui tanta pro te susti- *De perf. vir. c. 6.*

nuit, quantum te amaverit. *Crede mihi, quia statim tali in-* *Job. 6.*
ruiu, omne triste latum, omne grave leve, omne tædiosum amabile, omne asperum dulce & suave reperies; sicut & tu incipias exclamare cum Beato Job & dicere: *Qua prius noluit tangere anima mea, nunc propter angustiam passionis Christi, cibi mei sunt: quam dulcia & delectabilia facta sunt mihi.*

Quod exemplo confirmat viri cujusdam Religiosi, qui cum ob consuetam victus asperitatem, severitatemq; religiosæ disciplinæ, grandi tædio oppressus esset, solatij gratiâ procidit ad Crucifixi imaginem; & ecce repente de perfosso simulachri latere sanguis manare cœpit, unaq; ad aures allabi Crucifixi vox, admonentis, ut quoties ciborum austeritate offenderetur, eos Christi sanguine intingere ac condire affuesceret: ita omnem ab ijs horrorem & amaritudinem, de facili abstergendam, atque in suavem jucundumq; saporem commutandam. Quod aded non uni contigisse, referunt alij; ut exemplis pluribus demum compertum habemus; nihil esse tam amarum in vita, quod piâ mentis commentatione intinctum in latus Crucifixi de divini cordis suavitate dulcescere non possit.

§. 2.

Ejusdem Exercitij pars posterior.

Quar-